

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliæ Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanuza Venerabilis memoriæ
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.**

§.5. Communicantibus se totum Deus exhibet sicut in gloria se totum
beatis singulis communicabit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

§. 5. Communicantibus se totum Deus exhibet, sicut in gloria se totum beatis singulis communicabit.

¶ 18. **F**uis explicemus extensionem Incarnationis in SS. Sacramento, sive eius ratio fundamentalis quam sepius in illo trahimus: quod si maximam habeat cum statu gloriarum proportionem communicatio illa qua si Deus hic communicat, multumque conueniat illi communicatione, qua si beatis in celo communica spiritibus, ubi sicut dicemus se totum praeber omibus, & est omnia in omnibus, ut dicit Apostol. *Erit omnia in omnibus.* His paucimis verbis modum exponit quo Deus perfecte regnat in statu glorie in singulis beatis, & in omnibus coniunctim: ita ut in gratia totum perficiatur. Deum et Iacob, & quidquid Deus est illi credatur: atque hoc modo considerare licet illum regnarem in hominibus in SS. Sacramento, in quo eum se singulis totum tribuat quantum ad modum quo in incarnatione se totum Deus natura illi singulari Christi induit manifeste pacet, extensionem & dilatatiogem huius hic inserviri nolet. In dubio tam est, cum Deus Dominus sit & Rex omnium universitatis, in omnibus illis regnet, sicut per efficiens, praesentiam & potentiam, quia simplicissima est & indubitate: unde in illis omnibus est et iubens esse & contenientes singulis proprietates, ut explicat D. Tho. Ita ut, iuxta supradictam nihil ab illis accipiat, sed totum esse & bonum quo fruatur illis clargatur. Porro non totus est in omnibus: quia quibuldam naturam hanc tamen & proprietates, alijs, alias, multumque ab his differentes. Cetero dat incorruptionem, sed non levitatem, soli lucem, at non vitam, sp. eniōem stellis sed nequam intellectum, fontibus refrigerationem, sed non in orruibilitatem, certos levitatem, sed non fortitudinem, hanc leonum, sed non pulchritudinem, have panoni, sed non claritatem. Porro in celo in statu gloriose beatitudinis, erit Deus omnia in omnibus, & in omnibus copulatum, quia inveniens est, & ita perfecte cumulateque in ipsis regnat.

¶ 19. **H**oc in Deo noruit D. Ambro, quando perspiciens anima rationalis naturam, de ea dixit, *ignava quod creata esset ad imaginem & similitudinem dei. Creavit ergo dominus deus hominem ad manus sua: imaginem & similitudinem suam.* Attende, inquit,

lib. de

ut se totum statueret in adamante, ita ut se datus sit enim in essentia, & trinum in perso, is, omnipotentiam suam, eternitatem, gloriam, diutias, magnitudinem & maiestatem diuinam: etenim per hanc communicationem singuli beatorum tanto splendore & claritate radiabunt, ut ipso sole nostro materiali in medio suo cursu separas clariori luce sint radiatur. Praeterea erit omnia in omnibus, quia in omnibus & in singulis producet quicquid boni est, & in creaturis Deus vixi creavit: solis pulchritudinem, fulgorem stellarum, incorruptibilitatem celorum, fontibus refrigerationem, Beati gratia florum venustatem, omnium sapientiam, omnes & scientiam, fortitudinem omnium quos imaginatio potest comprehendere fortissimos. *Erit creatura omnia in omnibus.* Itaque quisque beatus in se rum possit omnes complectetur perfectiones quas sident Deus in mundo creavit, & mille praerogativis perieminentiores. Hoc igitur est regnare Deum in ceteris, tege ac perfecte in anima, date se totum & quid-

T 2 quid

quid habet regni suū possessoribus , & per hoc subditos suos, reges procreare: sic audie D. Ioan-

Apos. 5,10 *Fecisti nos Deo nostro regnum & regnabimus super terram.*

V. *Quomodo: impropria haec videtur phrasis: etenim deus omnipotens est: quod qui regnat: Rex est, & hoc in regno: regnum autem quis inquam regnum regnare visiti? Per hoc excellencia declaratur, quae nate.*

Deus in beatis regnat: etenim in gloria nihil ab illis sumis, quo se extollat, ut Reges tenere, quin modo illis munera distribuit, eaque tam præcara ut Reges creer, ut regent, & cum illud sit maximu in bonum, quod ipsius confert potest, munusque prælatissimum, que dari non potest insignis, idcirco desiderat rancumque studet ut illo potiamur. Sed quid in hoc o Domine tibi lucrari? An fortisan bonus tuus cumulus accretus diutius tuae augentur? potestatis tuae fines extenduntur? Omnia non: sed cum per hoc non intendat aliquid accipere, vel lucrari sibi: idcirco sollicitus se ostendere videtur Deus ut eum tangere nostrum habeamus.

20 Bono natura e est seipsum communicare, bonum autem infinitum infinitum habet inclinacionem se communicandi, & sicut non sicut nisi in communicatione, in qua se communicat infinito te toum omnibus totumque singulis distribuens, & hanc sic communicationem in gloria praefat beatis: ita nostro modo loquarum, impellitur Deus ut le nobis haec communio atio-

PF. 143,15 ne largiar. Hoc concessio optime David tota pectore eum affligeret beatum, in quo, velut populo suo Deus dominatus. Beatus populus eius Dominus Deus eius: cum regnate in illo Deum, nihil sit aliud, quam illi maxima sua largiri bona, et cumque sicut illi se tradere, ac si alteri non trahere. Hoc idem igitur quod in celo co-

Idem perpende in modo quo declarauimus, postulamus & in SS. pentimento Sacramento, per cuius communicatio-

nem se trahi Deus communicant: eo modo ut in ipso sit ac qui regnat in anima: hic est omnia in omnibus & singulis eum recipientibus: Erat omnia in omnibus ita canit eleganter Ecclesia ex D. Iohann. Corpus Dominicum dum discipulis secundum omnibus quod totum singulis. Quoniam posse est bona Deus, quae hominibus in hoc diuinis cibo non communicat. Quid Deus in celo beatit praefat, in quibus integre & perfecte regnat, quod hominibus negat in hoc SS. Sacramento? Quas per omnes creaturas distribuit perfectiones, quas cunctis hominibus gratias, quas hic minime concedit dignus communicantibus, ino-

& excellencia dignioris? Quam mihi dederunt robus tam que mortalium non placet oculum, Deus animam non decopat telo dñe in presentia? Quam exigitate posset ameritatem: quae talis apud homines habet, quae non gaudet anima iusti in facie Communionis? Quae aliquis posset regnum diuinum & beatis comparando illis quos condigno preparante accidentes non participant? Quae fortitudo, & potest, quae resistat illi, quae Deum amans in

SS. Sacramento corroborat? Omnes hinc tun-

ti proficiunt vites & in eam insurgunt, nec in-

gut timore, nec foscordio languit. Quam fa-

pientiam infudit Deus, quod donum nunc co-

cessit rationali seu intelligenti, quod non possi-

det homo hoc celesti coniunctio revereat? Cum hys-

in illo to tu traditor illi Deus, qui remissa est,

survitatis, amicitias, frigiderato pulchritudo, di-

uitiae, & laetus, fortitudo, sapientia, maiestas &

omnipotentia, vincere verbo, nullum Deum possi-

der bonum, quod illi non tribuit, cui se remu-

communicat, quemadmodum in hoc SS. Sacra-

mamento. Fecisti nos Dio no[n]s regnum & regna-

mus super terram.

Constitutus Deus ut regnum suum Nam si-

mam cui se totaliter communicat, & hic, vi-

bil referuat, quod homini non tribuit, pater-

quis illum crevit regnum suum: etenim regne-

Deum in aliquo non ait sine fine, quam ut illi

præclariora sua concedat bona: faciem quippe

infundit intellectu, quatenus supponit in hu-

mine fidei clarus illum cognoscat: voluntate illi

ardentius inflammat, ut cum feruenter diligat

per experientiam dulcedinem qua pars gaudijs in

conscientia: cum sit ipsa celorum misericordia quae ante-

recipitur peccata re mittit: quandoquidem ea

intuitum fuerit in temptatione peccatorum:

ruptoras consolat, cum enim sit Sacramentum

charitatis, illas supplet que in amore erga Deum

esse possunt, nostram corroborat intentio:

cum enim sit ipsum Dei fulcimentum, quando-

quidem seipso le sustinet, reparare solitus po-

test rapiditas pusillanimitate superumanius

fulcimentis viribus quod nobis hic eligimus: &

cum sit futura gloria pigius nobis us ad illam

tribut: regnat itaque in nobis haec communio-

nobis dona, gratias, misericordias, personam, no-

ris, corpus, sanguinem, animam & vitam: quae-

nas dum illam habemus in cibis nostris, sa-

dem quae Deus vita frumentum. Et qui macta-

re, vivet propter me.

Et nobis quid inde commodi? Regnamus & si

per terram. Ut Reges in terra dominabimur, &

quid

DE VITA QVAM DEVS COMMVNICAT, EVM IN SS. SACRAMEN. RECIPIENT. 149

quid hoc tanti quandoquidem singuli, dum nobis totus tribuitur Deus verus & uniuersalis terc Rex in SS. Sancta nento, in corpore suo complexum Regem: & sicut terc Reges regnauit in terra sibi omnia hæc attulentes: ita humiliter, ne fallar, nos tales Deus pronuntiat, nobis largiendo omnes suas gratias, dona & perfectiones, quandoquidem si rei penitus attendamus: & eo quod totus nobis tradidit Deus, sequi videtur, quod omnia nobis concederent: cu nihil sumus dicti, quod nobis nulli est viliatati Suos nobis Angelos mittit custodes, Apostolos praædicatorum, Doctores magistros, martyres nos confirmantes, confessarios à peccatis nos absolventes, Sacerdotes nobis sequestrors, sanguinem suum quoniam temur, carnem qua nutritur, Sacramenta quibus viuiscemur, passionem suam, cruciatum & mortem, ut eam offeramus in nostrorum celorum remissionem: *Omnia vesta sunt inquit Apost. siue mors siue vita, siue munera sua prestatia, siue futura, siue Paulus, siue Apoll. siue Cepha, omnia vestra sunt.* Exultit nos in Reges, deditque ut in terra regnemus, ex eo quod in nobis regnet se nobis communicans, unde constabat quod nobis ut propria confignaret omnia, cunctaque nobis deservient. Duo Reges totum iuxta se mundum partiti sunt, Christus Dominus noster, & Satanus: differunt personis, & intentionibus ac operibus disstinent. Damon Rex feras ac barbarus, cui nouae mors & perditio eius hæc firma sunt vota & Iudia, quibus te perdat, cuius opera ad defruendam tenet, furandum & occidendum: auctor agnoscere ut gratiam amittamus, & ius quo lætabimur, ad eum gaudia, vita nobis pergas spiritualis, charitas euangelica, pignus ipsis stellis pretiosius, dona dilapidemus spiritus suorum singula cunctis præponderant creaturis.

Hoc evidenter nobis constat in prodigo illo: omnem etenim illi confundit substantiam, quam paternis secum extulerat lacribus, quem illi iam extinxit crudeliter nimis excepti, passimque est fame interite. Vah Regem adeo immitem! Porro Christus Dominus noster Rex est oppositus conditionibus commendabilis, & operibus diuersis laudabilis: cuius intentio nostram spicula salutem, cuius studium nobis vitam procurat perpetuam: cuius nomen est salvator, redemptor, & iacturæ nostra damnique reparator: cuius opera sunt beneficia, diuinæ gratiae collatio, & in eadem conseruatio, ut eo magis nobis ius ad æternam gloriam afferatur; auget

in nobis charitatem, diuinis nos curulat deis, tribuit quicquid habet, mo scipsum in singulos effundit: quia hæc communictio consistit, in eo quod ipse in nobis regnet, unde nobis tribuit vitam quam in se complectitur: *Ego veni ut vi.* *Ioa.10.10 tam habent, & abundantius habent. Cum enim sit vita Dei concessa in SS. Sacramento. Sicut ut velut Dij vivamus: Et qui manducat, me vivet propter me: Dignitate ceteris creaturis eminenti, cum velic omnia esse nobis propria.*

§. 6. *Quia SS. Sacramentum memoriale est Passio Domini, totus Christus in illo omnibus & singulis datur: sicut Passio pro omnibus & singulis peralta fuit.*

Multas ac prælatas adducit D. Tho. conuenientias quibus probat SS. Sacramentum esse memoriale Dominiæ Passio, & earum aliquibus probat quod constitut in eo quod homo per illud se Christo perfecte vniat, secundum quod perfectius participes sic fructum Passio eius: *Eucharistia est Sacramentum Pas.* D. Tho. *Passio Christi pro ut homo perfectus in visione ad 3. p. 9. 3. Christum passum.* Vnde cum caritas vinculum ar. 3 ad 3. sit, securitas ne rursum perfectioris, & Sacramentum hoc Sacramentum sit charitatis, præculdujo maiori certitudine nos participes efficit Dominica Passio, cum per illud vniatur Christo multo perfectius quam per reliqua Sacramenta. Hoc concilio ex eo ipso quod vidimus in Passione Domini, possumus cognoscere quantum in illo nobis Deus largiatur. Quinimo hoc principalius fuit ratio, ob quam Christus hoc SS. instituerit Sacramentum: ut nimur, memoriale legitimum relinqueret ineffabilis beneficij quod nobis per illam contulit, cum in illo plura consideremus ex eius Passione. Deinde Christus hoc idem præcepit tempore institutionis illius: *Hac quotiescumque Lue.22.19 feceritis, in me memoriem facietis.* Ex quo conclusit D. Paul, quod semper dum communicas memoriale, representantium ac demonstrativum exhibeas mortis ac Passio Domini: *Quoties.* 1. Cor. II. *enimque manducabitur panem hunc,* & calicem bi. 26. *betis mortem Domini annuntiabitis.* Hac omnia comprehendit D. Thom, his verbis: *O sacrum communum in quo Christus summis, recolitur memoria Passio eius.*

Non pauca eaque singularia continet Passio Christi mysteria, quorum primicerium hoc statim: